

167

dels camponors. | d'esveltes ^{de la} seua formes.

esventar v. tr. Esampar (at-
gurar cosa) al vent | pij. Es-
bombar. || pron. Sopir l'acció
del vent; denegar-se, renegar-se,
per l'acció de l'aire, per la man-
ca de nullena. || pron. Esven-
tegar-se

esventegar-se v. pron. Pendra
una cosa l'aire que conté

?